

[Ellinger.]

til Lov i indeværende Samling; men jeg haaber dog ganske vist, at Ministeren i den endelige Lov vil kunne komme til at se forøgede Vidnesbyrd om det oprindelige Forslag.

Marie Hjelmer: Jeg skal som de foregaaende Talere begynde med at give Udtryk for den Opfattelse, at Biblioteksagen er en overordentlig vigtig Kulturfaktor, men jeg vil gerne dertil føje, at jeg ikke finder, at vore Biblioteker her i Landet er brugt nær nok til Trods for de tilsyneladende store Tal, der blev nævnt af det ærede 3die landstingsvalgte Medlem. Jeg tror nemlig ikke, at Danmark er et særlig læsende Land, og jeg tror desværre ikke, at Udviklingen i Øjeblikket kan tyde paa nogen Bedring i dette Forhold. Radioen er naturligvis en vidunderlig Opfindelse, men kan man nægte, at den har en forfladigende Virkning? Det, man hører gennem den, naar ikke ind paa samme Maade som den personlige Paavirkning. Det er, som om det udviskes, forflygtiges med det samme, og jeg frygter, at Radioen, som nu findes i alle Hjem, skal skade Læsningen, ligesom den upaatvivleligt skader det udøvende Musikliv. Og værst af alt er Højttaleren; hvor den findes, er der sjældent Læsere, der er dør ikke Fred til at fordybe sig i noget. Derfor mener jeg, at Bibliotekernes Opgaver i disse Tider er langt vanskeligere end før og tillige langt vigtigere.

Der maa gøres en hel Del for at skabe Kendskab til vore Biblioteker og agiteres for Brugen af dem. Der maa skabes Læsestuer rundt omkring, og det skal være hyggelige, tiltrækkende Læsestuer, hvor man befinder sig vel, hvor der er Billeder paa Væggene, varmt og hyggeligt at være. Jeg anbefaler absolut de aabne Hylders Praksis, de besøgende skal selv have Lov til at tage Bøgerne ud, undersøge dem, blade i dem og derved faa Lyst til dem. Det er altid morsomt at se, hvad en Bog eller et Billedværk indeholder, det giver Lyst til at fordybe sig i dem, til at laane dem med hjem og studere dem. Jeg mener, at vi paa dette Omraade skulde bruge Radioen. Man burde henstille til Statsradiofonien, at den udsendte en Del Foredrag om Biblioteker, om Læsning, om Nyttens af at erhverve sig Kundskaber gennem Studiet af Bøger.

Jeg ønsker meget, at Udlaanet er helt gratis, og jeg er derfor ikke saa glad for den Forandring, der er foretaget i Folketinget. Enkelte andre Ændringer kan jeg derimod

være tilfreds med, f. Eks. at Mindstebeløbet for at kræve Statstilskud kun behøver at være 75 Kr. Men hvad jeg ikke forstaar, er, at man skal have Ministerens Tilladelse til at oprette en Læsestue. Jeg skal i mine følgende Bemærkninger, der skal blive meget kortfattede, ikke komme ind paa en Genntagelse af, hvad det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) udtalte, idet jeg er ganske enig i de kritiske Bemærkninger, han fremkom med overfor visse Ændringer i Folketinget; men jeg vil ogsaa gerne spørge den højtærede Minister, om det virkelig er Meningen, at der overhovedet ikke skal kunne oprettes Læsestuer paa Landet, idet der i den paagældende Paragraf kun tales om Købstæder og købstadlignende Bebyggelser. En anden Bestemmelse ser jeg ogsaa paa med Betænkelighed, nemlig at man skal kunne oprette Biblioteker med Statstilskud i hvert Skoledistrikt. Jeg kan ikke se, der kan være nogen rimelig Begrundelse herfor; hvis der er et Bibliotek i hvert Sogn, tror jeg, det maa være tilstrækkeligt. En saadan Bestemmelse aabner i Virkeligheden et Perspektiv for meget store Udgifter.

Der er i Folketingets Vedtagelse udeladt noget, som jeg ikke finder uvæsentligt. Det er, at Ministeriet eller Biblioteksraadet bestemmer med Hensyn til de Krav, der skal stilles til Mindstetallet af Laanere og til Bogbestanden. Det var § 3, 2det Stykke, i Ministerens Forslag. Derimod glæder jeg mig over § 8, hvorefter der kan bevilges en Sum, hvoraf der kan ydes Tilskud til Start af Bogsamlinger ude omkring i Landet. Det kan nemlig ofte være meget vanskeligt at komme i Gang med en saadan Folkebogsamling. Paa Grundlag af mine egne Erfaringer vil jeg sige, at man bør ikke vige tilbage for at begynde meget beskedent, hvis det er nødvendigt. Jeg tror, at jeg maaske selv har slaaet Rekord i Retning af beskedent Begyndelse ved en kommunal Folkebogsamling, da jeg for en Del Aar siden fik oprettet en saadan i den lille By, hvor jeg var Byraadsmedlem. Det lykkedes mig at faa mine Kolleger til at bevilge 200 Kr. til Starten, og saa fik vi Lov til at benytte Forligskommissionens Lokaler til Biblioteket. Nu vil man jo kunne forstaa, at der ikke kan købes ret mange Værker for 200 Kr., naar man ogsaa skal anskaffe Skabe til at have Bøgerne i. Men jeg plyndrede mine egne og mine Bekendtes Boghylder, og jeg fik samlet en 200—300 Bind, som jeg begyndte med. I de følgende Aar var jeg hyppig Gæst hos Antikvarboghandlerne her i Byen, jeg tilbragte Timer med at finde ud ordentligt indbundne, vel-